

képpen betölt. Az egyre szélesebbkörű kutatások is azt mutatják, hogy a korszerű magyar nevelés kialakulásához a maga munkásságával nagyban hozzájárul.

Jankovits Miklós dr.

Dr. Mihelics Vid: A szociális kérdés és a szociálizmus. Budapest, 1935. A szerző kiadása. Ára: 2.— pengő.

Korunk legnagyobb, legégetőbb kérdései a szociális problémák. A liberális kapitalizmus a kíméletlen versennyel és túlhajszolt termeléssel csödbe vitte a világgazdaságot. Az ellenhatásként fellépő marxista szociálizmus viszont az ellenkező végtelmen még nagyobb katasztrófa felé sodorja az emberiséget. A széles néptömegek pedig a különféle szociális jelszavak és elméletek áradata között nem tudják merre igazodjanak. Az új szociális rend kialakulásához ezért mindenekelőtt nagy felvilágosító, népnevelési munka szükséges, melyben ki kell venniük részüket mindazoknak, akik széles néprétegek oktatásával foglalkoznak, előttük tekintélyként állanak.

Ehhez a munkához nagy szükség van rövid, népszerű, de tudományos tárgyilagossággal és meggyőző érvelésekkel megírt könyvekre, melyekből a népnevelők a nemzeti közvéleményt egészséges irányba terelhetik. E célnak kitűnően megfelel Mihelics Vid kis könyve.

A szerző itt elsősorban a marxi szociálizmus súlyos tévedéseit mutatja ki világosan, meggyőző erővel. Különösen kiemeli a magántulajdon, a tőke és a munka viszonya, az osztályharc, a történelmi materiálizmus, az agrárpolitika körül kialakult marxista elméletek tarthatatlanságát. Nem hosszas elméleti fejtegetésekkel érvel, hanem szemléltető adatokkal és konkrét tanulságos példákkal, különösen a szovjet életéből. Rámutat arra, hogy a szovjetmunkás helyzete sokkal rosszabb, mint a kapitalista országokban dolgozó munkásoké. A szovjet tulajdonképpen a legkegyetlenebb kapitalista, mely a végső bukást csak oly mértékben tudja elkerülni, amint eredeti elméletét feladva, a magántulajdon felé közeledik. A marxizmus mindig a városi proletárok pártja volt, és mint ilyen, a parasztság ellensége.

A szerző fejtegetései közben mindig szem előtt tartja, hogy népnevelők számára ír és sok helyen ad praktikus tanácsot az előadások, viták, irányítására. E rendkívül érdekes és használható könyvecske hiányaként legfeljebb azt említhetjük meg, hogy néhol kissé egyoldalúan hallgat a kapitalizmus hibáiról és a szocialisták néhány jogos törekvéséről.

Kivánatos, hogy e kis könyv minél szélesebb körökben terjedjen.

Somogyi József dr.

Babits Mihály: Az európai irodalom története. Budapest: 1936. Nyugat.

A modern irodalomtudománynak már hosszabb idő óta egyik legégetőbb problémája a szintézis kérdése: egységbefoglalni a pozitivisták lexikonhoz hasonló felsorolásait és az író-individuumokon túljutva, valamilyen egységet adni a már belső természetétől fogva is szerteszét kívánczó anyagnak. Legtöbbször végtelmes megoldást választottak, az író-individuumok helyébe a korszellemet, illetve az ebből fakadó ezme-stílus, vagy érzelem-áramlatokat tették, az előző aprólékosság után most szükségképpen általánosítva, elnagyolva. Az új, nem egészen szabatosan szellemtörténetinek nevezett, módszerek felvető-